

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT
13. maj 1993 *

I sag T-24/93 R,

Compagnie Maritime Belge Transport NV, Antwerpen (Belgien), ved advokaterne Michel Waelbroeck og Denis Waelbroeck, Bruxelles, og Aurelio Pappalardo, Trapani, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Bernd Langeheine og Richard Lyal, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Anecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

støttet af

Grimaldi, Palermo (Italien), og

Cobelfret, Antwerpen (Belgien),

ved Barrister Mark Clough, Gray's Inn, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue,

intervenienter,

* Processprog: engelsk.

angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning 93/82/EØF af 23. december 1992 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/32.448 og IV/32.450: Cewal, Cowac, Ukwal) og EØF-traktatens artikel 86 (IV/32.448 og IV/32.450: Cewal — EFT L 34, s. 20),

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Sagsfremstilling

- 1 Ved stævning indgivet til Rettens Justitskontor den 19. marts 1993 har Compagnie Maritime Belge Transport NV (herefter benævnt »CMBT«) og Compagnie Maritime Belge NV (herefter benævnt »CMB«) i medfør af EØF-traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning 93/82/EØF af 23. december 1992 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/32.448 og IV/32.450: Cewal, Cowac, Ukwal) og EØF-traktatens artikel 86 (IV/32.448 og IV/32.450: Cewal — EFT L 34, s. 20).
- 2 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den 13. april 1993 har CMBT ligeledes i medfør af EØF-traktatens artikel 185 fremsat begæring om udsættelse af gennemførelsen dels af den anfægtede beslutnings artikel 6 og 7, hvorved der pålægges CMB en bøde, indtil der er afsagt dom i hovedsagen, dels af beslutningens artikel 3, for så vidt det heri pålægges Cewal (Associated Central West Africa Lines) og denne konferences medlemmer at bringe samarbejdsaftalen med Office zairois de gestion du fret maritime (herefter benævnt »Ogefrem«) til ophør.
- 3 Kommissionen fremsatte skriftlige bemærkninger til begæringen om foreløbige forholdsregler den 26. april 1993.

- 4 Ved begæring registreret på Rettens Justitskontor den 3. maj 1993 har Grimaldi og Cobelfret anmodet om tilladelse til at intervenere i sag T-24/93 og T-24/93 R til støtte for Kommissionen.
- 5 Ved skrivelse indgivet til Rettens Justitskontor den 3. maj 1993 har CMBT trukket begæringen om udsættelse af gennemførelsen af beslutningens artikel 6 og 7 tilbage, men har fastholdt begæringen for så vidt angår artikel 3.
- 6 Ved skrivelse af 3. maj 1993 har Rettens justitssekretær til parterne fremsendt kopi af Grimaldi's og Gobelfret's interventionsbegæring og anmodet dem om inden retsmødet mundtligt at udtale sig om begæringen og om eventuelle spørgsmål vedrørende fortrolig behandling af visse af de til Retten indgivne processkrifter. Ved skrivelse af samme dag har Rettens justitssekretær ligeledes anmodet Grimaldi og Gobelfret om at være til stede ved retsmødet og meddelt dem, at de ville få lejlighed til at fremsætte mundtlige bemærkninger til begæringen om udsættelse af gennemførelsen, idet der dog er taget forbehold for den afgørelse, Rettens præsident måtte træffe efter at have hørt sagsøgerens og sagsøgte's bemærkninger.
- 7 Inden retsmødet meddelte sagsøgeren og sagsøgte Rettens præsident, at de ikke have indvendinger mod interventionsbegæringen. CMBT anmodede dog om, at der til intervenienterne fremsendes en udgave af stævningen og bilagene hertil, hvori er fjernet visse fortrolige oplysninger, som må anses for forretningshemmeligheder, og oplyste samtidig, at selskabet allerede den 4. maj 1993 havde fremsendt en ikke-fortrolig udgave af stævningen til Grimaldi og Cobelfret.
- 8 Parterne fremsatte mundtlige bemærkninger i retsmødet den 5. maj 1993.
- 9 De faktiske omstændigheder i den sag, Retten er forelagt, kan på grundlag af, hvad der fremgår af den anfægtede beslutning samt af de af parterne indgivne processkrifter og af de mundtlige forklaringer i retsmødet, sammenfattes således:

- 10 I 1987 modtog Kommissionen en række klager over en påstået konkurrencebe-
grænsende praksis i linjesøtransporten mellem Europa og Vest- og Centralafrika.
Efter modtagelsen af klagerne indledte Kommissionen en undersøgelse af den prak-
sis, der følges af forskellige linjekonferencer, som driver trafik mellem Europa og
Afrika.
- 11 I beslutningen af 23. december 1992 fastslog Kommissionen i det væsentlige føl-
gende:
- Cewal, Cowac (Continent West Africa Conference) og Ukwal (United King-
dom West Africa Lines Joint Service) og disse konferencers medlemmer har
overtrådt bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, ved at have for-
pligtet sig til ikke at konkurrere indbyrdes med det formål at foretage en geo-
grafisk opdeling af markedet for linjetrafik mellem Nordeuropa og Vestafrika
(artikel 1).
  - Cewal's medlemmer har misbrugt deres kollektive dominerende stilling ved at
have deltaget i iværksættelsen af samarbejdsaftalen med Ogefrem og i foran-
staltninger med henblik på at sikre denne overholdt, ved at have deltaget i en
såkaldt »fighting ships«-praksis og ved at have udarbejdet loyalitetsaftaler, som
var mere vidtgående end tilladt i henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets forord-
ning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere
retningslinier for anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport (EFT
L 378, s. 4, herefter benævnt »forordning nr. 4056/86«) (artikel 2).
- 12 I artikel 3 pålægges det de virksomheder, som beslutningen er rettet til, at bringe
den i artikel 1 nævnte overtrædelse til ophør og medlemmerne af Cewal tillige at
bringe de i artikel 2 nævnte overtrædelser til ophør. Beslutningen er i henhold til
artikel 8 rettet til Cewal, Cowac og Ukwal og disse konferencers medlemmer, der
er angivet i bilag I til beslutningen. Der pålægges en række af Cewal's medlems-
virksomheder bøder for de i artikel 2 omhandlede overtrædelser, herunder CMB,
der pålægges en bøde på 9 600 000 ECU.

- 13 I 1991 overførte CMB sine aktiviteter vedrørende trafik til og/eller fra Zaire til CMBT, som ejes af CMB og Saffron Holdings med 50% til hver.

Retlige bemærkninger

Interventionsbegæringen

- 14 Det bemærkes indledningsvis, at Grimaldi's og Cobelfret's interventionsbegæring er indgivet rettidigt.
- 15 Endvidere bemærkes, at den anfægtede beslutning er vedtaget efter en procedure, som Kommissionen indledte på grundlag af en række klager, navnlig en klage, som blev indgivet den 7. september 1987 af Aiwasi (Association of Independent West African Shipping Interests), som Grimaldi og Cobelfret tilhører. Disse to virksomheder tilbyder også regelmæssig søtransport mellem havne på Nordsøkysten og havne i Zaire og Angola. De deltog endvidere i proceduren ved Kommissionen, bl.a. ved indgivelse af skriftlige bemærkninger og deltagelse i høringerne.
- 16 Grimaldi og Cobelfret findes herefter at have retlig interesse i at intervenere til støtte for Kommissionen under behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler.

Begæringen om fortrolig behandling

- 17 Med hensyn til de oplysninger, der anses for forretningshemmeligheder, og med hensyn til hvilke sagsøgeren har anmodet om fortrolig behandling, findes CMBT's anmodning at burde imødekommes under behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler, idet oplysningerne umiddelbart vil kunne anses for forretningshemmeligheder.

Begæringen om udsættelse af gennemførelsen

- 18 I henhold til bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 185 og 186, jf. artikel 4 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.
- 19 Det fremgår af procesreglementets artikel 104, stk. 2, at begæringer om udsættelse af gennemførelsen i henhold til EØF-traktatens artikel 185 skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget. De begærede forholdsregler skal have foreløbig karakter i den forstand, at de ikke må foregribe afgørelsen i hovedsagen.

— Parternes anbringender

- 20 Sagsøgeren har indledningsvis anført, at der er en vis usikkerhed om, hvem beslutningen er rettet til. Selv om beslutningen er rettet til CMB, der pålægges en bøde, er den forkyndt på CMBT's adresse, som med virkning fra 1991 overtog alle CMB's aktiviteter vedrørende trafik til og/eller fra Zaire. Både med hensyn til bøden og med hensyn til den i beslutningen pålagte forpligtelse til at bringe overtrædelserne til ophør må beslutningen ifølge sagsøgeren forstås således, at den er rettet til CMBT.
- 21 Med hensyn til grundene til, at den begærede udsættelse af gennemførelsen umiddelbart forekommer berettiget, har sagsøgeren anført, at hele Kommissionens adfærd er udtryk for åbenbart magtmisbrug, og at Kommissionen ikke har ført bevis for nogen af de overtrædelser af traktatens artikel 85 og 86, som ifølge beslutningen skulle være begået.
- 22 Sagsøgeren har i det væsentlige bestridt, at der findes en aftale mellem Cewal, Cowac og Ukwal, hvorefter medlemmerne af den ene konference skal afholde sig

fra som »outsider« at operere på de øvrige konferencers område, og har gjort gældende, at hverken Cewal eller konferencens medlemmer individuelt eller kollektivt har en dominerende stilling. CMBT har nærmere anført, at selskabet ikke kan pålægges en sanktion for Cewal's og konferencens medlemmers påståede deltagelse i iværksættelsen af samarbejdsaftalen med Ogefrem, som er fastsat af den zairiske stat. I virkeligheden har Kommissionen set bort både fra de omstændigheder, der ligger til grund for den påståede eksklusivitet — som i øvrigt aldrig rigtigt har eksisteret, og som skulle være indrømmet Cewal af Zaire — og fra konferencens gentagne forsøg på at modsætte sig de zairiske myndigheders politik. Under alle omstændigheder har Kommissionen ifølge sagsøgeren ikke ført bevis for, at de påståede overtrædelser påvirkede fællesmarkedet eller handelen mellem medlemsstater.

~

23 Med hensyn til uopsættelighedsbetingelsen har sagsøgeren anført, at selskabet ikke kan bringe samarbejdsaftalen med Ogefrem til ophør, idet aftalen dels er pålagt af de zairiske myndigheder, og trods en række forsøg fra rederierne, offentlige organer og Kommissionen selv er det ikke lykkedes at ændre denne, dels vil sagsøgeren ikke selv kunne beslutte at bringe aftalen til ophør, men en beslutning herom må træffes af Cewal, hvori Compagnie maritime zairoise har en bestemmende indflydelse. Selv om sagsøgeren kunne bringe aftalen til ophør, ville en sådan opsigelse kunne have uforudsigelige konsekvenser for Cewal og konferencens medlemmer, idet den zairiske stat kunne beslutte at nægte alle Cewal's ikke-zairiske linjer adgang til de zairiske havne eller i fremtiden pålægge meget mere byrdefulde betingelser, således at det ville være umuligt at betjene de zairiske havne.

24 Kommissionen har anført, at sagsøgerens argumenter vedrørende spørgsmålet om, hvem beslutningen i virkeligheden er rettet til, er u-underbyggede, og at dette spørgsmål under alle omstændigheder må afgøres under behandlingen af hovedsagen.

25 Med hensyn til grundene til, at den af sagsøgeren begærede udsættelse af gennemførelsen umiddelbart skulle forekomme berettiget, har Kommissionen anført, at

den — i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende — ikke har overskredet sin kompetence eller har vedtaget en forkert beslutning. Ifølge Kommissionen vedrører den væsentligste del af sagsøgerens argumenter retlige og faktiske spørgsmål, som må afgøres under behandlingen af hovedsagen. Dette gælder bl.a. spørgsmålene om, hvorvidt Cewal's praksis har karakter af misbrug, og spørgsmålene om virkningen af denne praksis på fællesmarkedet samt om forholdet mellem forordning nr. 4056/86 og EØF-traktatens artikel 85 og 86. Kommissionen har endvidere henvist til, at samarbejdsaftalen med Ogefrem indeholder en bestemmelse, hvorefter enhver konkurrence fra rederier, der ikke er medlemmer af Cewal, er udelukket. Kommissionen kan ikke se, hvordan Cewal's eller konferencens medlemmers deltagelse i iværksættelsen af en aftale kan udgøre en handling begået af et tredjeland.

- 26 Med hensyn til risikoen for et alvorligt og uopretteligt tab har Kommissionen anført, at den omstændighed, at en overtrædelse af EØF-traktatens konkurrence-regler bringes til ophør, ikke kan medføre et alvorligt og uopretteligt tab, også selv om det måtte medføre økonomiske tab. Sagsøgeren har alene anført, at en opsigelse af aftalen med Ogefrem vil kunne have uforudsigelige konsekvenser for Cewal og konferencens medlemmer, og at Zaire vil kunne nægte alle Cewal's ikke-zairiske linjer adgang til sine havne. Ifølge Kommissionen er det ikke klart, hvorfor Zaire skulle handle således, dels fordi statens eneste rederi ikke har skibe, dels fordi der i aftalens artikel 11 er åbnet mulighed for en ensidig opsigelse. Under alle omstændigheder er sådanne formodninger ikke tilstrækkelige til, at det kan fastslås, at der kan opstå et alvorligt og uopretteligt tab.

— *Rettens bemærkninger*

Formaliteten

- 27 Det bemærkes for det første, at Cewal's medlemmer ifølge den anfægtede beslutnings artikel 3 skal bringe de i artikel 2 nævnte overtrædelser til ophør, navnlig den overtrædelse, der består i deltagelsen i iværksættelsen af samarbejdsaftalen med Ogefrem.

- 28 For det andet bemærkes, at CMB og ikke CMBT er nævnt i den liste over Cewal's Cowac's og Ukwal's medlemmer, som udgør bilag I til beslutningen, og ifølge beslutningens artikel 8 er den rettet til dem.
- 29 I denne forbindelse bemærkes, at personer, der ikke er adressater for en beslutning, kun vil kunne påstå, at de berøres individuelt i henhold til EØF-traktatens artikel 173, stk. 2, hvis beslutningen rammer dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som adressaten (jf. senest Rettens præsidents kendelse af 2.4.1993, sag T-12/93 R, CCE Vittel og CE Pierval mod Kommissionen, Sml. II, s. 449, præmis 21).
- 30 Det er ubestridt, at CMB med virkning fra den 1. januar 1991 overdrog sine aktiviteter vedrørende trafik til og/eller fra Zaire, og at CMBT nu er medlem af Cewal. Under disse omstændigheder, og selv om beslutningen formelt er rettet til CMBT, kan det ikke umiddelbart udelukkes, at visse af de forpligtelser, der pålægges ved beslutningen, navnlig med hensyn til deltagelsen i gennemførelsen af aftalen med Ogefrem, umiddelbart og individuelt berører CMBT. Der skal derfor ikke tages stilling til dette spørgsmål under behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler.

Risikoen for et alvorligt og uopretteligt tab

- 31 Det fremgår af fast retspraksis (jf. kendelse afsagt af Rettens præsident den 15.12.1992, sag T-96/92 R, CCE Grandes Sources m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2579, præmis 42), at spørgsmålet om, hvorvidt en foreløbig forholdsregel er uopsættelig, skal vurderes ud fra, om det er nødvendigt at træffe en foreløbig afgørelse for at undgå, at den part, der har indgivet begæringen, lider et alvorligt og uopretteligt tab. Det påhviler den, der indgiver begæringen om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede retsakt, at godtgøre, at det vil påføre vedkommende et væsentligt og uopretteligt tab, såfremt man afventer afgørelsen i hovedsagen.

- 32 Det bemærkes i denne forbindelse, at sagsøgeren til støtte for begæringen om udsættelse af gennemførelsen alene har anført, at selskabet ikke selv vil kunne bringe samarbejdsaftalen med Ogefrem til ophør, og at en opsigelse vil kunne have uforudsigelige følger for Cewal og konferencens medlemmer.
- 33 For så vidt angår det første argument fremgår det — således som Kommissionen har anført i retsmødet — at det under alle omstændigheder ikke i beslutningens artikel 3 pålægges de virksomheder, beslutningen er rettet til, at bringe samarbejdsaftalen med Ogefrem til ophør. Det pålægges alene virksomhederne at bringe deres deltagelse i iværksættelsen af aftalen og i foranstaltningerne med henblik på at sikre dens overholdelse til ophør. Sagsøgeren har ikke godtgjort og har heller ikke gjort gældende, at det er umuligt for selskabet at bringe dets deltagelse i iværksættelsen af aftalen til ophør, og at det vil kunne medføre en risiko for et alvorligt og uopretteligt tab for selskabet, såfremt det ikke deltager i iværksættelsen af aftalen.
- 34 Med hensyn til det andet argument bemærkes, at uforudsigelige omstændigheder som dem, sagsøgeren har påberåbt sig, ikke kan antages at udgøre en risiko for et alvorligt og uopretteligt tab, således at der er grundlag for at træffe den begærede foreløbige forholdsregel. Sådanne omstændigheder udgør ikke en risiko for et aktuelt tab, men en fremtidig, ubestemt og usikker risiko, og såfremt risikoen måtte blive realiseret, vil sagsøgeren kunne indbringe spørgsmålet for Fællesskabets retsinstanser (jf. kendelse afsagt af Rettens præsident den 7.6.1991, sag T-19/91 R, Vichy mod Kommissionen, Sml. II, s. 265).
- 35 Herefter, og uden at det er nødvendigt at tage stilling til, om de anbringender, sagsøgeren har fremført i stævningen i hovedsagen, umiddelbart forekommer berettigede, må det fastslås, at de retlige betingelser for at træffe den begærede foreløbige forholdsregel ikke er opfyldt, og begæringen kan derfor ikke tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

- 1) Det tillades Grimaldi og Cobelfret at indtræde i sag T-24/93 R til støtte for Kommissionens påstande.
- 2) Den af CMBT fremsatte begæring om fortrolig behandling af visse oplysninger i begæringen om udsættelse af gennemførelsen tages til følge under behandlingen af denne.
- 3) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 4) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 13. maj 1993.

H. Jung

Justitssekretær

J.L. Cruz Vilaça

Præsident